

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-14851/2012-ERU

V Ostravě 12. prosince 2012

Číslo jednací: 14851-6/2012-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a dle ust. § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO 14851/2012-ERU zahájeném Energetickým regulačním úřadem dne 13. listopadu 2012 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, společností SVT Group, a.s., se sídlem Tř. Československé armády 211, 753 01 Hranice, IČ: 25848356, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost SVT Group, a.s., se sídlem Tř. Československé armády 211, 753 01 Hranice, IČ: 25848356, tím, že v rozporu s ust. § 13 odst. 2 písm. a) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, při výkonu své licencované činnosti nesplnil svou povinnost poskytnout informaci spotřebiteli při nabídce a prodeji zemního plynu a elektřiny minimálně v období od 1. ledna 2012 do 4. září 2012 tak, aby měl spotřebitel možnost seznámit se s cenou před sjednáním smlouvy o sdružených službách dodávky zemního plynu a elektřiny, a to označit své produkty ve zveřejňovaných cenících konečnou nabídkovou cenou, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky, dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

II. Dle ustanovení § 16 odst. 4 písm. a) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, účastníku řízení společnosti SVT Group, a.s., se sídlem Tř. Československé armády 211, 753 01 Hranice, IČ: 25848356, ukládá pokuta ve výši **55 000 Kč** (slovy pětapadesát tisíc korun českých), která je splatná dle ust. § 17 odst. 6 téhož zákona do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú.: 3754 - 2421001/0710, variabilní symbol 17212.

III. Dle ustanovení § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníku řízení, společnosti SVT Group, a.s., se sídlem Tř. Československé armády 211, 753 01 Hranice, IČ: 25848356, ukládá povinnost uhradit náklady řízení ve výši paušální částky **1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03, č. ú.: 3754 - 2421001/0710, variabilní symbol 172121.

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 13. listopadu 2012 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), v návaznosti na ust. § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení společností SVT Group, a.s., se sídlem Tř. Československé armády 211, 753 01 Hranice, IČ: 25848356, ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že nesplnil povinnosti vyplývající z ust. § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách.

Kontrola byla zahájena podle ust. § 18 odst. 1 písm. a) energetického zákona dne 24. srpna 2012 doručením oznámení o zahájení kontroly ze dne 23. srpna 2012 a předložením pověření pracovníků k provedení kontroly č. j. 09261-2/2012-ERU ve smyslu ust. § 9 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, a to z vlastního podnětu z důvodu kontroly, zda účastník řízení dodržuje povinnosti držitele licence na obchod s elektřinou a plynem stanovené zákonem o cenách.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly, ukončené dne 6. září 2012 uzavřením protokolu č. K011912, se kterým byl účastník prokazatelně seznámen dne 24. září 2012 a tuto skutečnost potvrdil svým podpisem.

II. Kontrolní zjištění

Účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Ostravě, oddíl B, vložka 2253, a je akciovou společností. V energetických odvětvích účastník řízení podniká na základě rozhodnutí o udělení licence č. 141118446 na obchod s elektřinou s datem zahájení licencované činnosti 8. dubna 2011 a rozhodnutí

o udělení licence č. 241118447 na obchod s plynem s datem zahájení licencované činnosti 8. dubna 2011.

Kontrola byla zaměřena na zjištění, zda účastník řízení při nabídce a prodeji sdružených služeb dodávky elektřiny a plynu poskytuje informace spotřebiteli ve smyslu ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách, zejména zda u svých produktů uvádí konečnou nabídkovou cenu, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky. Ceníky elektřiny a plynu vytiskl předseda představenstva kontrolované osoby v den projednávání kontroly, tj. dne 4. září 2012 v sídle společnosti z webových stránek účastníka řízení a potvrdil svým podpisem jejich platnost.

Při kontrole provedené dne 4. září 2012 byl sepsán záznam o místním šetření, ve kterém účastník řízení uvedl, že obchodní zástupce kontrolované osoby při sjednávání obchodu informuje zákazníka o regulovaných cenách a o ceně distribuce v příslušné distribuční oblasti. Díky zkušenostem z minulých let účastník řízení zjistil, že ceníky, které obsahují všechny složky ceny, jsou pro potenciálního zákazníka nepřehledné a matoucí. Z tohoto důvodu v aktuálních cenících účastník řízení své zákazníky upozorňuje na platbu a cenu za distribuční služby dané cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu. K tomuto účastník řízení předložil ceníky platné pro rok 2010 a 2011 pro zákazníky připojené k distribuční síti ČEZ.

Z předložených ceníků bylo zkoumáno, zda konečná nabídková cena uvedená v jednotlivých cenících zahrnuje všechny daně, cla a poplatky, které účastník řízení účtuje svým zákazníkům. Kontrolou bylo zjištěno, že konečné ceny elektřiny pro domácnosti a podnikatele nezahrnují regulovanou část ceny (cena za distribuci pro jednotlivé distribuční oblasti, daň z elektřiny a konečnou nabídkovou cenu, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky). V textu pod přehledem cen jednotlivých produktů je uvedeno: „Ceny za regulované služby jsou dány ceníkem Energetického regulačního úřadu ve stejné výši a struktuře pro všechny odběratele na území příslušného provozovatele distribuční soustavy. Ceník je platný od 1. ledna 2012 pro celou ČR“. Dále bylo zjištěno, že konečné ceny zemního plynu pro konečné zákazníky s ročním odběrem do 63 000 kWh a s ročním odběrem od 63 001 kWh do 630 000 kWh nezahrnují cenu za distribuční služby pro jednotlivé distribuční oblasti, daň ze zemního plynu pro maloobdoběratele a konečnou nabídkovou cenu, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky, přičemž v textu pod přehledem cen jednotlivých produktů je uvedeno: „Cena za distribuční služby jsou pro jednotlivé distribuční území definována aktuální cenovým rozhodnutím ERÚ. Ceník je platný pro distribuční území RWE GasNet, SMP Net a VČP Net. Ceník je platný od 1. 1. 2012“.

V závěru protokolu z kontroly je konstatováno, že účastník řízení při výkonu licencované činnosti nesplnil svou povinnost poskytnout úplné informace spotřebiteli při nabídce a prodeji elektřiny a zemního plynu tak, aby měl možnost seznámit se s cenou před sjednáním smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny nebo zemního plynu, přičemž cenou se rozumí konečná nabídková cena, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky, což nasvědčuje porušení ustanovení § 13 odst. 2 zákona o cenách.

III. Průběh správního řízení

Vzhledem k tomu, že skutečnosti zjištěné při kontrole jsou v rozporu s ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách, zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností Úřad podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 14851-1/2012-ERU ze dne 8. listopadu 2012, které bylo účastníku řízení doručeno do datové schránky dne 13. listopadu 2012. V rámci oznámení o zahájení správního řízení byl účastník poučen ve smyslu ust. § 36 správního řádu o možnosti navrhnout důkazy a činit jiné návrhy, vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a vyjádřit své stanovisko. Účastník řízení tohoto práva nevyužil a nezaslal žádné návrhy na doplnění řízení ani nevrhnul žádné další důkazy.

Dne 20. listopadu 2012 správní orgán usnesením č. j. 14851-4/2012-ERU vyzval účastníka řízení k předložení podkladů týkající se tržeb a hospodářského výsledku. Na předmětné usnesení však účastník řízení nereagoval.

Dne 30. listopadu 2012 byl účastník řízení správním orgánem vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno, ale účastník řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí nevyužil.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a s ohledem na to, že se účastník řízení nevyjádřil k podkladům řízení, ani nenavrhl provedení dalších důkazů či učinil jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu, a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Ostravě, oddíl B, vložka 2253. V energetických odvětvích účastník řízení podniká na základě rozhodnutí o udělení licence č. 141118446 na obchod s elektřinou s datem zahájení licencované činnosti 8. dubna 2011 a rozhodnutí o udělení licence č. 241118447 na obchod s plynem s datem zahájení licencované činnosti 8. dubna 2011.

Správní orgán při následném právním hodnocení vycházel z předložených ceníků předložených účastníkem řízení při prováděné kontrole. Účastník řízení předložil ceníky, které měl rozlišené podle kategorií zákazníků, a to na ceník zemního plynu pro konečné zákazníky s ročním odběrem do 63 000 kWh, tak na ceník zemního plynu pro konečné zákazníky s ročním odběrem od 63 001 kWh do 630 000 kWh. Rovněž ceníky elektřiny měl rozlišené podle toho, zda se jednalo o domácnosti či podnikatele.

Z prezentovaných ceníků je zřejmé, že účastník řízení ve svých cenících uvádí, že ceny za regulované služby jsou dány ceníkem Energetického regulačního úřadu ve stejné výši a struktuře pro všechny odběratele na území příslušného provozovatele distribuční soustavy. Dále bylo zjištěno, že konečné ceny zemního plynu pro konečné zákazníky s ročním odběrem do 63 000 kWh a s ročním odběrem od 63 001 kWh do 630 000 kWh nezahrnují cenu za distribuční služby pro jednotlivé distribuční oblasti a konečnou nabídkovou cenu, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky, přičemž v textu pod přehledem cen jednotlivých produktů je uvedeno, že cena za distribuční služby jsou pro jednotlivé distribuční území definována aktuální cenovým rozhodnutím ERÚ.

V. Právní hodnocení

Dle dikce ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách je prodávající povinen při nabídce a prodeji zboží poskytnout informaci spotřebiteli tak, aby měl možnost seznámit se s cenou před jednáním o koupi zboží, pokud tento zákon nestanoví jinak, a to označit zboží cenou, kterou uplatňuje v okamžiku nabídky a vztaženou k prodávávanému jednotkovému množství zboží a určeným podmínkám, přičemž cenou podle tohoto odstavce se u výrobků rozumí konečná nabídková cena, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky.

Z tohoto ustanovení vyplývá informační povinnost pro prodávajícího tak, aby spotřebitel byl řádně a dostatečným způsobem informován o ceně, před tím než dojde ke kontraktačnímu procesu. Konkrétně má prodávající povinnost při nabídce a prodeji zboží poskytnout informace spotřebiteli tak, aby měl možnost seznámit se s cenou před jednáním o koupi zboží, pokud zákon nestanoví jinak, a to označit zboží cenou, kterou uplatňuje v okamžiku nabídky a vztaženou k prodávávanému jednotkovému množství zboží a určeným podmínkám, zpřístupnit na viditelném místě informaci o této ceně formou ceníků, zpřístupnit tuto cenu jiným přiměřeným způsobem, nelze-li označit zboží cenou způsoby uvedenými v písmenu a) nebo b) ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách, dále pak předložit nabídkový ceník dílů a činností, pokud se zboží sestavuje z běžných dílů nebo činností na základě zvláštních požadavků kupujícího, nebo oznámit kupujícímu odhad ceny, nelze-li podat informaci o ceně způsoby uvedenými výše. Zároveň z dotčeného ustanovení vyplývá, že cenou se u výrobků rozumí konečná nabídková cena, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky.

Pokud zákon o cenách hovoří o spotřebiteli, správní orgán se nejprve zabýval otázkou, zda ceníky předložené účastníkem řízení se vztahovaly právě na spotřebitele. Ceníky, kterými účastník řízení informoval ceně, se lišily podle okruhu osob, kterým byla cena sdělována, a to na konečné zákazníky s ročním odběrem plynu do 63 000 kWh, konečné zákazníky s ročním odběrem plynu od 63 001 kWh do 630 000 kWh. Ceníky elektřiny byly zase určeny buď pro domácnosti či podnikatele.

Spotřebitelem se dle ust. § 52 odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, rozumí fyzická osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Definici spotřebitele můžeme rovněž nalézt v ust. § 2 odst. 1

písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, kdy spotřebitelem je fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Z výše uvedeného vyplývá, že pod pojem spotřebitel lze zařadit pouze fyzickou osobu nepodnikající.

V rámci odběratelsko-dodavatelských vztahů v energetických odvětvích se tak povinnosti vyplývající z ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách vztahují pouze k těm odběratelům, kteří vyhovují definici spotřebitele. Obvykle se tak bude jednat pouze o dodávky v rámci kategorie „domácnosti“ (správní orgán mimo to poznamenává, že v tomto případě se jedná o označení produktu nabízeného dodavatelem ve vztahu ke konkrétním odběratelům, tedy nikoliv o pojem ve smyslu zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů). Z tohoto důvodu se správní orgán zabýval pouze neuvedením konečné ceny pro kategorii domácnost.

Správní orgán prokázal, že účastník řízení při výkonu své licencované činnosti nesplnil svou povinnost poskytnout informaci spotřebiteli při nabídce a prodeji elektřiny a zemního plynu tak, aby spotřebitel měl možnost seznámit se s cenou před sjednáním smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a zemního plynu, a to označit své produkty ve zveřejňovaných cenících konečnou nabídkovou cenou, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky, a tím porušil ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách.

Účastník řízení v cenách u zemního plynu pro konečné zákazníky s ročním odběrem do 63 000 kWh a s ročním odběrem od 63 001 kWh do 630 000 kWh nezahrnul cenu za distribuční služby pro jednotlivé distribuční oblasti a konečnou nabídkovou cenu, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky, přičemž v textu pod přehledem cen jednotlivých produktů je uvedeno, že cena za distribuční služby jsou pro jednotlivé distribuční území definována aktuální cenovým rozhodnutím ERÚ.

Ustanovení § 13 odst. 2 zákona o cenách nepředpokládá, že by konečnou cenou byla cena podpořená řadou odkazů na další součásti této ceny a že by teda spotřebitel musel informaci o konečné ceně dopočítávat svým vlastním úsudkem či snad vyhledávat informaci o regulované složce ceny v cenových rozhodnutích Úřadu. Informace o konečné nabídkové ceně byla tak pro spotřebitele komplikovaná a mohla jej uvést v omyl spočívající ve skutečnosti, že cena uváděná účastníkem řízení je cena konečná. Zveřejněné ceníky, pokud neobsahovaly cenu za distribuční služby pro jednotlivé distribuční služby a pouze odkazovaly spotřebitele na cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu, nelze považovat za úplné a účastník řízení tak nedostal své informační povinnosti.

Účastník řízení v cenách u elektřiny pro domácnosti uvedených v příslušných svých cenících platných v období od 1. ledna 2012 nezahrnul regulovanou část ceny (cena za distribuci pro jednotlivé distribuční oblasti, daň z elektřiny a konečnou nabídkovou cenu, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky). V textu pod přehledem cen jednotlivých produktů je uvedeno, že ceny za regulované služby jsou dány ceníkem Energetického regulačního úřadu ve stejné výši a struktuře pro všechny odběratele na území příslušného provozovatele distribuční soustavy. Správní orgán má za to, že neuvedením daně z elektřiny,

kteřá činí 28,30 Kč/MWh a neuvedením ceny za distribuci pro jednotlivé distribuční oblasti nesplnil účastník řízení svou informační povinnost a spotřebitel tak nebyl informován o konečné ceně a k této konečné ceně se musel sám vlastním přičiněním dopracovat.

Tím, že účastník řízení nevedl při výkonu své licencované činnosti úplné a pravdivé informace o ceně nabízeného zboží, resp. cenu konečnou daného zboží, v tomto případě za prodej elektřiny a zemního plynu, a to tím způsobem, že zveřejnil na svých webových stránkách cenu jen za nabízený prodej elektřiny a zemního plynu, které neobsahovaly všechny daně, cla a poplatky a nezahrnovaly regulovanou část ceny, způsobil tak účastník řízení stav, kdy spotřebitelé a případní zákazníci neměli možnost seznámit se se skutečnou a úplnou cenou před sjednáním případné smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a zemního plynu.

Výše uvedeným jednáním naplnil účastník řízení prokazatelně znaky skutkové podstaty ve výroku uvedeného správního deliktu a jednoznačně nesplnil svou zákonem stanovenou povinnost uvedenou v ust. § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách.

Povinnost uvedená v ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách představuje absolutní povinnost každého prodejce ve vztahu k nabídce. Toto zákonné ustanovení totiž především chrání spotřebitele, aby měli dostatečné a jasné informace o ceně nabízeného zboží a mohli na základě své svobodné vůle a v nejlepší přesvědčení na základě úplných a pravdivých informací co nejlépe zvážit, pro jaké z nabízeného zboží se rozhodnou.

Účastník řízení mohl svým jednáním uvést v omyl své nebo potencionální zákazníky, protože otázka zveřejňování cen je velmi zásadní jak z hlediska rozhodování zákazníka, tak také z hlediska nastavení jasných a transparentních pravidel hospodářské soutěže na trhu s energiemi. Zákazníkovi musí být umožněno učinit kvalifikované a svobodné rozhodnutí o tom, zda setrvá ve stávajícím smluvním vztahu s dodavatelem energií nebo zda přejde k dodavateli jinému, přičemž zveřejňování cen v cenících je jednoznačně jedním z kritérií, kterými se zákazník řídí a pokud není uváděná cena v cenících konečná nabídková cena, nemůže zákazník jednoduchým způsobem ceny nabízené různými dodavateli porovnat a případně se rozhodnout pro změnu dodavatele. S ohledem na dlouhodobý charakter smluvních vztahů v energetických odvětvích, zvláště v případě vztahu dodavatel-spotřebitel, je navíc velice žádoucí, aby spotřebitel měl k dispozici veškeré nutné údaje vztahující se k uvedené transakci.

Tím, že nesplnil povinnosti vyplývající z ust. § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách, tj. označit své produkty ve zveřejňovaných cenících konečnou nabídkovou cenou, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky, a tak poskytnout informaci zákazníkovi při nabídce a prodeji elektřiny a zemního plynu tak, aby měl možnost seznámit se s cenou před sjednáním smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a zemního plynu, dopustil se účastník řízení správního deliktu ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách, tím, že do konečné ceny elektřiny a zemního plynu nezahrnul cenu za distribuční služby pro jednotlivé distribuční služby a daň z elektřiny.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení nesplnil povinnosti vyplývající z ust. § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách. Tímto svým jednáním se dopustil správního deliktu ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. h) téhož zákona a z tohoto důvodu přistoupil k uložení pokuty.

VI. Uložení pokuty

Správní orgán nejprve posuzoval naplnění podmínek uvedené v ust. § 17 odst. 1 zákona o cenách, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách. Energetický regulační úřad proto přistoupil k uložení pokuty v takové výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Tím, že nesplnil povinnosti vyplývající z ust. § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách, dopustil se účastník řízení správního deliktu ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách, za něž lze uložit podle § 16 odst. 4 písm. a) téhož zákona pokutu až do výše 1 000 000 Kč.

Při stanovení výše pokuty správní orgán přihlížel ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení, zejména pak v rozsahu a závažnosti porušení zákona o cenách. Zejména pak přihlížel k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Jak konstatoval správní orgán výše, porušení povinnosti vyplývající z ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách považuje za velmi závažné, a to z důvodu účelu dotčené právní normy, která chrání především spotřebitele a umožňuje jim získat dostatečné a jasné informace o ceně nabízeného zboží a umožňuje jim tak rozhodnout se, zda vstoupí do smluvního vztahu s určitým obchodníkem či nikoliv.

Správní orgán považuje také za závažné, že jednání účastníka řízení bylo způsobilé uvést v omyl potenciální zákazníky a tímto ve své podstatě deformovat celý trh s dotčenou komoditou. Správní orgán nemůže vyloučit, že právě toto bylo úmyslem účastníka řízení, nicméně tuto skutečnost nemůže správní orgán prokázat i s ohledem na vyjádření účastníka řízení v tom smyslu, že díky zkušenostem z minulých let zjistil, že ceníky, které obsahují všechny složky ceny, jsou pro potenciálního zákazníka nepřehledné a matoucí. Z tohoto důvodu v aktuálních cenících účastník řízení své zákazníky upozorňuje na platbu a cenu za distribuční služby dané cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu. Za přitěžující okolnost správní orgán hodnotí také to, že účastník řízení neprojevil snahu k nápravě vzniklé situace.

Charakteristickým znakem správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je mimo jiné to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na míru jejich zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek, odpovědnost za daný stav. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu podnikatelské činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o cenách a nepoškodil zákonem chráněné zájmy.

Z vyjádření účastníka správní orgán také vyvozuje, že správní delikt byl spáchán konáním účastníka řízení, nikoliv jeho opomenutím, neboť sám účastník uvedl, že po zkušenostech z let minulých vypustil z informace o ceně regulovanou složku ceny elektřiny a zemního plynu. K této okolnosti správní orgán přihlédl jako k okolnosti přitěžující.

Při stanovení výše pokuty se Úřad zabýval taktéž zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu, který existoval nejméně v období od 1. ledna 2012 do 4. září 2012, kdy byla provedena kontrola. Správní orgán ke skutečnosti, že protiprávní stav trval více než osm měsíců, přihlédl jako k přitěžující okolnosti.

Při posouzení závažnosti protiprávního jednání a škodlivosti jeho následku je také třeba vzít v potaz okruh poškozených zákazníků. Za typově méně závažné delikty lze považovat porušení zákonné povinnosti s omezeným vlivem na spotřebitele, které zasahují pouze malou část maloobchodního trhu. Při zjišťování počtu zákazníku vycházel správní orgán ze statistiky vytvořené operátorem trhu, který zpracovává měsíční zprávy o trhu s elektřinou a plynem. Náhledem na internetové stránky operátora trhu společnosti OTE, a.s., IČ: 26463318, se sídlem Sokolovská 192/79, 186 00 Praha, vyplývá, že počet zákazníků, kteří využívají služby účastníka řízení je několik desítek. Vzhledem ke skutečnosti, že výše uvedená cenová nabídka byla zveřejněna na internetových stránkách účastníka řízení, které jsou volně přístupné na internetu, je však správní orgán toho názoru, že mohlo dojít k ovlivnění mnohonásobně většího okruhu osob. Tato skutečnost byla při stanovení výše pokuty posouzena jako přitěžující okolnost.

Správní orgán je toho názoru, že nepravdivé a v případě účastníka řízení neúplné zveřejňování cen za nabízené zboží je závažným porušením příslušných právních předpisů, v tomto případě příslušných ustanovení zákona o cenách, a velký vlivem dopadá na rozhodování spotřebitele nebo zákazníka. Tímto je správní orgán toho názoru, že jestliže zveřejněná cena nebyla úplná a byla zveřejněna bez výše uvedeného, mohlo dojít k velmi výraznému bezdůvodnému ovlivnění rozhodování spotřebitelů a zákazníků.

Následky správního deliktu nicméně celkově hodnotí správní orgán jako méně závažné, a k této okolnosti přihlédl při stanovení výše pokuty jako k výrazně polehčující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celé jejich spektru. Na straně účastníka řízení je třeba uvést, že není evidován v rámci žádného jiného správního

řízení o uložení pokuty za porušení ustanovení zákona o cenách ve věcné působnosti Energetického regulačního úřadu. Lze tak říci, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Z judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133) vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“. Při ukládání pokuty za porušení cenových předpisů nejsou podle zákona o cenách kritériem při určení výměru pokuty osobní a majetkové poměry pachatele, nicméně podle výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu by měl k těmto poměrům správní orgán přihlídnout.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoli povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

V neposlední řadě tak správní orgán přihlédl k osobě účastníka řízení a k jeho majetkovým poměrům. Správní orgán vyzval účastníka řízení ke sdělení jeho hospodářského výsledku, účastník řízení však nereagoval, ačkoliv mu usnesení ze dne 20. listopadu 2012 č. j. 14851-4/2012-ERU bylo prokazatelně doručeno. Správní orgán proto čerpal informace o majetkových poměrech z obchodního rejstříku, kde ovšem byla uveřejněna ve sbírce listin účetní závěrka ke dni 31. prosince 2010, přičemž licencovanou činnost však zahájil ke dni 8. dubna 2011. Proto pokud hospodářský výsledek činil za rok 2010 27 tis. Kč a pokud nedošlo k prudkému zhoršení ekonomické situace účastníka řízení, což nemohl správní orgán potvrdit ani vyvrátit, nelze považovat pokutu uloženou ve výroku tohoto rozhodnutí za likvidační s ohledem na skutečnost, že hospodářský výsledek za rok 2009 činil 138 tis. Kč a lze rovněž předpokládat, že pokud účastník zahrne do výsledné rozvahy i tržby za plyn či elektřiny, bude hospodářský výsledek nepochybně větší.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však pro něj byl likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle zákona o cenách. Při určení výše pokuty správního orgán prvního stupně správního řízení rovněž dbal na dodržení zásady činnosti správního orgánu dle ust. § 2 odst. 4 správního řádu, aby při rozhodování skutkově shodných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, a pokutu uložil ve výši odpovídající jeho rozhodovací praxi. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu společenského zájmu na provádění cenových kontrol.

V správním řízení je účastníkovi řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 55 000 Kč, a to za správní delikt podle zákona o cenách. Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Jan Vašek, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly

